

ger o. s. v., der har ydet det betydeligste Tilskud til disse Skoler. Senere er der yderligere paalagt Erhvervene Udgifter dertil, idet nemlig Haandværkerne ifølge Læringleven af 1921 er tvunget til at betale for deres Lærings Undervisning paa tekniske Skoler. Men denne Ordning har givet Anledning til, at der er blevet en langt betydeligere Tilslutning til de tekniske Skoler ude omkring end til f. Eks. Fortsættelsesskolerne og Aftenskolerne for de unge Mennesker i Provinsen. Vi fik saa i 1916 et Skoleraad, der skulde have Tilsyn med disse Skoler, og det har sikkert arbejdet godt, vel nærmest fordi man var heldig den Gang og i i Spidsen for dette Skoleraad fik en Direktør, som er en ikke alene dygtig, men i høj Grad interesseret Mand. Jeg har haft den Glæde et Par Gange at være sammen med Direktøren for Skoleraadet ved Opvisning i tekniske Skoler, og han viste sig at være forstaaende overfor saavel smaa som store Forhold, interesseret og opmuntrende, og det har overordentlig stor Betydning. Flere Steder i Provinserne arbejder man nemlig under ret primitive Forhold, i ringe Lokaler, og maaske er Undervisningsmidlerne ikke altid, som de skulde være, medens man andre Steder har fulgt den Tendens, der i de senere Aar har været til overdrevent Byggeri, og saaledes maaske har faaet nogle store Skoler, som tager haardt paa de lokale Foreningers aarlige Budgetter til Forrentning og Amortisation. Men i Almindelighed arbejder disse Skoler udmærket, og Tilslutningen er fortrinlig. Nu er jeg kun ængstelig for, at man muligvis skal bringe Forstyrrelse i den opadgaende Linie, der i de senere Aar har været, ved at tilføre Skoleraadet Elementer, som Skolerne maaske ikke fuldt forstaaer at benytte, og som maaske heller ikke paa deres Side har fuld Forstaaelse af de tekniske Skolers Arbejde. Vi kan muligvis faa tre Kunstnere, der vil gøre et fortrinligt Arbejde, men er vi uheldige, kan det forstyrre det Arbejde, som er gaaet saa godt indenfor de tekniske Skoler, og det vil jeg meget nødig være med til. Derfor kunde jeg ønske, at vi saa lidt nærmere paa dette Forslag i et Udvalg.

Jeg kunde ogsaa ønske, at man fik en Erklæring fra dem, som er særlig interesserede — jeg tænker her paa Fællesorganisationen for dansk Haandværk og Industri —, en Erklæring om, at man fra den Side ønskede denne Forøgelse. Ganske vist sidder der Repræsentanter for Fællesrepræsentationen i det nuværende Skoleraad, som muligvis har været med i Udvalget og har udtalt sig, men det vilde sikkert være bedre, om man

havde en saadan Erklæring fra de ledende indenfor Haandværk og Industri, og jeg mener, dette kan opnaas under Udvalgets Arbejde. For mig er den med dette Forslag forbundne Udgift ikke det afgørende, den er ganske minimal. For mig er det afgørende, at vi ikke bryder den Linie, som i de senere Aar har været herskende indenfor de tekniske Skoler, den udmærkede Linie til Dygtiggørelse af vore Haandværkere.

Sneum: Det Lovforslag, vi behandler her, angaar en Ændring i Lov af 28. Juli 1916 om Tilsyn med den tekniske Undervisning for Haandværkere og industridrivende, og Ministeren ønsker jo med dette Lovforslag at faa en Forøgelse af Skoleraadets Medlemstal. Efter den gældende Lovs § 7 bestaar Skoleraadet af 16 Medlemmer, men efter Ministerens Forslag bliver Medlemstallet forøget til 19. De 3 nye Medlemmer skal efter Forslaget udnevnes af Ministeren for Industri, Handel og Søfart efter Forhandling med Undervisningsministeriet og efter Indstilling af det kongelige Akademi for de skønne Kunster. Jeg vil her gerne indskyde den parentetiske Bemærkning, at jeg synes, man skulde se at komme bort fra den officielle Betegnelse: Det kongelige Akademi for de skønne Kunster, der lyder ret løjerligt i Nutidssproget, og i Stedet for bruge Udtrykket „Kunstakademiet“. I Bemærkningerne til Lovforslaget siges der ogsaa Kunstakademiet, og i daglig Tale saavel som i Pressen benytter alle Betegnelsen Kunstakademiet. Hvis man da ikke vil gaa videre og nøjes med at sige Akademiet; det sidste Udtryk anvender den højtærede Minister selv i Bemærkningerne til Lovforslaget, saa han maa jo anse det for at være tilstrækkeligt.

Da man i Rigsdagssamlingen 1916—17 behandlede de tekniske Skolers Tilsynslov, var der her i Rigsdagen megen Divergens om Skoleraadets Sammensætning. Det kneb med at finde en Ordning, som kunde faa Flertal i begge Ting, og det saa flere Gange ud til, at Forhandlingerne skulde sprænges. Det lykkedes dog at naa til en Affattelse af § 7, som kunde vedtages; men det skete først, efter at man fra flere Sider havde strakt sig endog ret vidt og gjort betydelige Indrømmelser. Naar den højtærede Minister nu med det foreliggende Lovforslag ændrer § 7 og foreslaar Medlemstallet i Skoleraadet udvidet, saa maa han vide, at han rører ved et Punkt, som tidligere gav Anledning til Strid her i Tinget og ogsaa udenfor Tinget. Det er altsaa Hæn-